

Ο γηραιὸς κόμης Σλειβεν κατένευεν ὡς παιδίον, λαμβάνον ἀναλόγως πρὸς τὸ περιωρισμένον ἀντιληπτικὸν τοῦ εὐκρινῆ καὶ σαφῆ παραγγελίαν, ἔπειθε πρὸς τὸν Βίτοδορφ τὴν χεῖρα καὶ εἶπε:

«Μείνετε βέβαιος, ἐξοχώτατε, ὅτι δὲν θὰ παραλείψω ὅ,τι εἶνε εἰς τὴν δύνάμειν μου. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τῇ ἐπόθεσιν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν, ὡς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν. — Ἀδτι εἶνε μία ἡμέρα, — μία ἡμέρα . . .!» προσέθηκε, κινῶν τὴν κεφαλὴν, «ἡ ἁποία, τὴν ὁποίαν. . .»

Ο κόμης Βίτοδορφ διέκοψεν αὐτὸν δι' εὐγενοῦς κινήσεως, καὶ ἠγγέθη.

«Λοιπὸν μέχρι τοῦ γεύματος ἐλπίζω νὰ λάβω ἀπάντησιν περὶ τὰ ἀποτελέσματα, προσφιλέστατε κόμης. Δέχθητε τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὰ προσκυνήματά μου εἰς τὴν κόμησάν.»

Οἱ δύο γηραῖοί φίλοι ἔτειναν ἐκ νέου τὰς χεῖρας πρὸς ἀλλήλους καὶ εἶτα ἐχωρίσθησαν.

Μίαν ἄραν περὶ που μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κόμητος Βίτοδορφ, εἰσῆλθεν ὁ Καῖϋ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σλειβεν. Ἐνφ' ἐξῆτει νὰ ἰδῇ τὸν ὑπερέτην ὅπως ἀναγγεῖλῃ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἠνέωξεν ἀκριβῶς τὴν στιγμήν ταύτην ἡ Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ τὴν θύραν τῆς αἰδοῦσης.

Ἡ ὄψις τῆς ἦτο ἐκτάκτως σοβαρὰ· τὸ πρόσωπὸν τῆς ἐγενεινεν ἐριθρόν καὶ ἀμέσως πάλιν ὤχρον, ἅμα ὡς εἶδε τὸν Καῖϋ· εἶτα δὲ μετὰ βραχύ, ἀμήχανον χαριετισμόν, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἰδοῦσαν τῆς ἕποδοχῆς.

«Ἐρχομαὶ νὰ σὰς ἀποχαριετίσω» εἶπεν ὁ Καῖϋ. — «Ἀβρίον ἀναχωρῶ. Ἡσθάνομαι πολὺ τὴν ἀνάγκην νὰ σὰς ἐπανίδω καὶ νὰ σὰς ὀμιλήσω πάλιν, κόμησσα. Ἐπεθύμουν νὰ λάβω τὴν βεβαιότητα, ὅτι δὲν ὑπάρχει καμία δυσάρετος σκιὰ μεταξὺ μας. Ἡμπόρῳ νὰ τὸ ἐλπίζω;»

Ἡ Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ ἐποίησεν ἐν σιωπῇ ἀρνητικὸν νεῦμα καὶ παρετήρησε τὸν Καῖϋ μὲ ὄλιαν ἰδιάζον βλέμμα, συγχρόνως δὲ ἐπίπεσε τὸ στήθος τῆς διὰ τῆς χειρὸς καὶ ἀσθμαίνουσα εἶπε ταχέως. «Καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ὀμιλήσω, κύριε κόμης. Μετ' ὅσα συνέβησαν σήμερον πρῶτῃ, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ κάμω χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς φιλίας, τὴν ὁποίαν μοὶ προσφέρατε.»

«Σήμερον πρῶτῃ; — Δὲν σὰς ἔννοῶ, κόμησσα!»

«Πῶς; Δὲν εἰξεύρετε τί συνέβη;» εἶπεν ἡ Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ καὶ τὸ πρόσωπὸν τῆς προσέλαβε τὴν ἔκφρασιν ἐκείνην τοῦ ἐπιθυμούντος νὰ εἴπῃ τὰ πάντα καὶ ὅμως ἀδυνατούντος νὰ ἀποφασίσῃ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἐφάνη ὁ ὑπερέτης καὶ διέβη ἀποκομίζων τὰ λείψανα τοῦ πρῶ. μικροῦ περαιοθέντος προγεύματος, ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων οἱ συνδιαλεγόμενοι· καὶ ἡ μὲν Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ ἀνέβη τὴν κλίμακα ὃ δὲ Καῖϋ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἰδοῦσαν.

Κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Καῖϋ ὁ κόμης Σλειβεν ἐπορεύετο μὲ μεγάλη βήματα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς αἰδοῦσης. Ἐκ τῆς κακνοσούριγγος του ἀνεπέμνοντο δακτυλιοειδῶς κωανόχροα νέφη καπνοῦ, αὐτὸς δὲ ὁ κόμης καὶ ἡ σύζυγός του ἐφάνησαν μετὰ δυσκολίας καταστειλαντες χειρονομίας τινάς, προκληθεῖσας ἐκ τῆς ἀιφνης διακοπείσης συνδιαλέξεώς των.

Ἄλλ' ἡ ἡμερὸς καὶ ἀφελὴς συμπεριφορὰ τοῦ Καῖϋ ἀπέδωκε καὶ εἰς αὐτοὺς τὴν συνήθη ἀταραξίαν. Ὀλίγας στιγμὰς μετὰ ταῦτα ἐκάθηντο ὅμοι ἐν τῷ πρὸς τὸν κῆνον τετραμμένῳ· ἐξώστη καὶ διελέγοντο περὶ τῆς προσεχοῦς ἀναχωρήσεως τοῦ ξένου, περὶ τῆς ἐπιστροφῆς του, καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν πραγμάτων. Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ὁ κόμης Σλειβεν ἠτοιμάσθη ἀπαξ νὰ ἐγγίσῃ τὸ ζήτημα, ὅπερ τοσοῦτον ἀποκλειστικῶς ἀησχόλει τὸ πνεῦμά του. Ἄλλ' ἡ

κόμησα διέκοψε τυχαίως δῆθεν τὴν ὀμιλίαν του καὶ ἡ συνδιάλεξις ἐστράφη πάλιν εἰς γενικώτερα πράγματα.

Ὁ Καῖϋ εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὅτι δὲν εἶδε καθόλου τὸν πατέρα του τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ ἐφάνη ἐκπληκτος ὅτε ἤκουσεν ὅτι ὁ πατήρ του πρὸ ὀλίγου ἦτο ἐνταῦθα, πρᾶ τῇ οἰκογενείᾳ Σλειβεν.

Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ἡ Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ, ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Καῖϋ καὶ ἐκάθισε χάρις· νὰ προφέρῃ οὐδὲ λέξι.

Κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἠκούσθη τὸ κακᾶρισμα ἐνὸς πετεινοῦ, καταδιωκομένου ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς οἰκίας. Ὁ κόμης Σλειβεν ἐλαβέν ἐκ τούτου ἀφορμὴν νὰ μεταβῇ εἰς τὸν κῆπον, συγχρόνως δὲ καὶ ἡ σύζυγός του ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ, κληθεῖσα ὑπὸ τῆς εἰσελθούσης ὑπηρετίας.

Μόλις ἐξῆλθον οὗτοι, ἡ Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ ἐσηκώθη ταχέως καὶ ἀποβαλοῦσα τὴν συνήθη αὐτῆς ἐπιφυλακτικότητα εἶπεν ἀνευ προοιμίων, καὶ ἐν σφοδρᾷ ταραχῇ:

«Δὲν εἰξεύρετε λοιπὸν, κύριε κόμης, ὅτι ὁ πατήρ σας σήμερον πρῶτῃ μὲ ἐξήτησεν εἰς γάμον;»

«Ὁ πατήρ μου; Ἀδύνατον!» ἐφώνησεν ὁ Καῖϋ ὤχρῶν. «Καὶ σεῖς;»

«Ἀκριβῶς περὶ τούτου ἡσθάνομαι κατεπιγεύσαν ἀνάγκην νὰ ὀμιλήσω μὲ σὰς καὶ νὰ ζητήσω τὴν συμβουλὴν σας, τὴν. . .»

«Ἄν ζητήτε τὴν συμβουλὴν μου,» εἶπε ταχέως ὁ Καῖϋ διακόπτων· ἀποτόμως τὴν ὀμιλίαν τῆς, «τότε εἰπέτε: ὄχι!»

«Καὶ οἱ λόγοι;»

Ὁ Καῖϋ ἐσηκώθη καὶ ἐστάθη παρατηρῶν ἐν σιωπῇ εἰς τὸν κῆπον. Συγχρόνως ἐξέφυγε κραυγὴ περιφρονήσεως καὶ χλεύης ἐκ τῶν χειλέων του.

«Ἀδτι εἶνε ἡ φιλία;» εἶπεν ἡ Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ βραδέως τόνιζουσα τὰς λέξεις.

Ὁ Καῖϋ μετεστράφη ταχέως. Ἐν τῷ προσώπῳ του ἐφάνητο σπασμῶδική τις κίνησις· μετ' ἀποτόμου ὀ-

μῆς ἤρπασε τὴν χεῖρα τῆς κόρης.

Ἐχετε δικαίον! Συγχωρήσατέ με, κόμησσα! Μὲ συμπαρέσυρε τὸ αἰσθημά μου. Ἐλαβα ὑπ' ὄψιν πάρα πολὺ τὸν ἑαυτόν μου καὶ πολὺ ὀλίγον σὰς. — Ἀγαπάτε τὸν πατέρα μου;»

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐξήτησαν τοὺς ἰδιοὺς τῆς μὲ μακρόν, βαθύ βλέμμα. Ἐπί τινὰς στιγμὰς ἡ κόρη ἐβρίσκειτο ὑπὸ τὸ κράτος τῆς γοητείας του καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ προφέρῃ οὐδὲ λέξι.

«Δὲν ἀπεκρίνεσθε, κόμησσα; Τότε λοιπὸν ὀμιλῶ ἐγὼ γιὰ σὰς. Ὅχι! Δὲν τὸν ἀγαπάτε! Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὸν ἀγαπάτε! Ἀλλὰ οἱ γονεῖς σὰς πιέζουν καὶ — τὸ μέλλον σὰς παρουσιάζεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. — Οἱ λόγοι; Ὅλους τοὺς λόγους, οἵτινες σὰς παρακινῶσιν εἰς αὐτὸ, δύναιμι καὶ ἐγὼ νὰ ἀναφέρω. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι λόγοι, τοὺς ὁποίους δὲν δύναιμι νὰ ἀναφέρω, χάρις νὰ διατρέξω τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ παρεξηγηθῶ, καὶ μὲ τοὺς ὁποίους ἴσως θὰ ἐδίγοντο ζητήματα, τὰ ὁποῖα εἶνε καλλίτερον νὰ μένωσι μεταξὺ μας ἄρηρα καὶ ἀνεκδήλωτα. Διότι νομίζω ὅτι ὑπάρχει κατὰ τὸ ἀνεκδήλωτον μετὰξὺ μας, κόμησσα. Δὲν εἶν' ἐτοί;»

«Ὅχι!» εἶπεν ἡ Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ μετὰ σταθερότητος. «Ἐκ μέρους μου τοὐλάχιστον, ὄχι! Ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπάτης ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἐξαγάγω. Ἀκούσατε, πῶς σκέπτομαι, καὶ διορθῶσατέ με ἂν ἀπατάμαι. Σὰς τὸ ζητῶ παρακλητικῶς. Ὁ πατήρ σας εἶνε τέλειος ἱππότης. Ἐχω πάντα λόγον, νὰ τὸν θεωρῶ ἄξιον τοῦ μεγίστου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀπρόβουτου ἐμπιστοσύνης· ἐκ μέρους μου. Ἄλλ' ἐν πράγμα μόνον μὲ φοβίζει. Ὅτε ἐγὼ προσφέρω εἰς αὐτὸν ὅτε αὐτὸς εἰς ἐμὲ ἀγάπην· πλὴν δὲ τούτου γίνομαι — μήτηρ σας; Καὶ σεῖς μὲ ἀγαπάτε.»

«Ναί, Κλεμεντίνα· Ἰουλιὰ!» ἐπρόφερεν ὁ Καῖϋ.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΤΑΜΕΥΡΑΝΔΟΣ.